

Skridt videre. Det, der her tilsigtes, er vel ikke at give Frederiksberg ganske den samme Ret, som man for nogle Aar siden ved Vedtagelsen af Loven af 1ste April 1887 gav Hovedstaden, nemlig Ret til i Skatteaarets Løb efterhaanden at foretage en Tillægsligning for de i Aarets Løb til Kommunen flyttede. Det kan nemlig Kjøbenhavn gøre i Henhold til den af mig nævnte Lovs § 9, medens Købstæderne og Landkommunerne i Henhold til de gældende Love, for Landkommunerne Lov af 6te Juli 1867 § 23 og for Købstæderne Lov af 26de Maj 1868 §§ 27—29, kun have Ret til at foretage Tillægsligning paa en bestemt Tid af Aaret, nemlig i Slutningen af Juni Maaned, gældende for det næstfølgende Halvaar, altsaa for Tidsrummet fra 1ste Juli til 31te December samme Aar. Det er den gældende Ret for Købstæderne og Landkommunerne, og det bliver til en vis Grad det samme, som kommer til at gælde for Frederiksberg. Men der kommer lidt mere til, idet man tilsigter at give Frederiksberg Ret til at foretage sin Tillægsligning *ikke* i Begyndelsen af den sidste Halvdel af Skatteaaret, men netop midt i den sidste Halvdel af Skatteaaret, og saa tilføjer man, at paa denne Tillægsligning optages enhver Person, som bliver skattepligtig, men ingen kan dog blive skattepligtig paa noget tidligere Tidspunkt end den 1ste i den efter Tilflytningen følgende Maaned. Naar dette bliver til Lov, er det klart, at saa har Frederiksberg et Fortrin fremfor alle andre Kommuner i Landet undtagen Kjøbenhavn derved, at den midt i den sidste Halvdel af Skatteaaret, den Halvdel af Skatteaaret, hvorom Tillægsligningen drejer sig, skal kunne foretage en Tillægsligning og derved være sikker paa at faa alle dem med, som ere tilflyttede Kommunen i de 3 første Maaneder af denne Halvdel, mens Land- og Købstadkommunerne maa nøjes med at foretage deres Tillægsligning i Slutningen af Juni Maaned; og de Beboere, som ikke ere tilflyttede Kommunen inden det første Halvaars Udgang, ere altsaa udelukkede fra at blive optagne paa Skatte-ligningen, og af dem kan Kommunen altsaa ingen Skat faa. Det er nemlig en Kendsgerning, at ingen kan sættes i Skat, som ikke er tilflyttet Kommunen. Jeg har egentlig ikke noget imod, at Frederiksberg faar denne Indrømmelse, for saa vidt den bliver givet i samme Omfang til alle andre Kommuner i Landet, men det er denne Undtagelsesstilling, som jeg ikke kan være med til at give Frederiksberg.

Jeg maa erkende, at den Undtagelsesstilling, som Kjøbenhavn fik i 1887, har været til en saa uhyre stor Fordel for Kjøbenhavn og i samme Grad til saa stor Skade for alle andre Kommuner, at jeg ikke kan være med til at lave Undtagelsesstillinger for andre Kommuner og i alt Fald ikke for Frederiksberg — dertil er der ikke tilstrækkelig Anledning — medmindre den højtærede Minister kan stille os i Udsigt, at de andre Kommuner i Landet ved første givne Lejlighed, naar man overhovedet kommer til at røre ved Skattelignings-spørgsmaalene, kunne faa en lignende Stilling. For at tydeliggøre, hvad jeg mener med den Gavn, Kjøbenhavn har haft, og den Skade, de andre Kommuner i Landet have haft af § 9 i Loven af 1ste April 1887, skal jeg blot gøre opmærksom paa, at denne Lov jo giver Kjøbenhavn en uhyre Fordel derved, at Kjøbenhavns Kommune hele Aaret rundt, saa snart en Mand tilflytter Kjøbenhavn, kan tage ham op paa sin Tillægsligning, saaledes at han kommer til at betale Skat fra den første i den efter Tilflytningen følgende Maaned uden Hensyn til, hvilken Maaned i Skatteaaret det er. Men deraf følger en Ukorrekthed, som man vist ikke har været opmærksom paa, da man i sin Tid gav Lov af 1887, nemlig den Ukorrekthed, som indeholder en absolut Uretfærdighed, et Brud paa hele vort Skattesystem her i Landet, at en Skatteyder kan komme til at betale kommunal Skat to Steder paa en Gang paa fuldstændig lovlig Maade, idet saavel Købstadkommunalloven af 1868 som Landkommunalloven af 1867 har den Bestemmelse, at Skatterne kunne opkræves henholdsvis 4 eller 2 Gange om Aaret efter Kommunens eget Valg og med den Tilføjelse i Landkommunallovens § 25, at den, der fraflytter Kommunen i Aarets Løb, er pligtig at udrede Skat til Udgangen af det Halvaar, hvori han flytter, for saa vidt Kommunen opkræver Skat kun 2 Gange om Aaret, og til Udgangen af det Kvartal, hvori han flytter, hvis Kommunen opkræver Skat 4 Gange om Aaret. Nu opkræves i mange Landkommuner, navnlig omkring Kjøbenhavn, Skatten kun 2 Gange om Aaret. Resultatet deraf er, at naar en Skatteyder flytter fra en Landkommune ind til Kjøbenhavn til de ordinære Flyttedagsterminer, Oktober og April, er han pligtig til at betale Skat i den Kommune, hvorfra han flytter, indtil det halve Skatteaars Udgang, altsaa henholdsvis til Udgangen af December og Juni Maaned; medens han, naar han kommer